

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016

Prezenta lege transpune:

- Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, CELEX 01997L0067
- Regulamentul 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare de colete, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L112/19 din 2 mai 2018, CELEX 32018R0644.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 114–122, art. 225), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Prezenta lege stabilește principalele norme și condiții de activitate în domeniul comunicațiilor poștale, cadrul legal pentru furnizarea serviciilor poștale, finanțarea transparentă și asigurarea accesului la serviciul poștal universal, dispoziții specifice pentru a asigura servicii mai bune de livrare de colete, relațiile dintre furnizorii de servicii poștale și utilizatorii serviciilor poștale, drepturile și obligațiile autorităților statului, persoanelor fizice și juridice.”

alineatul (2) se completează cu literele c)-h) cu următorul cuprins:

„c) principiile de tarifare și transparența contabilă pentru furnizarea serviciului poștal universal;

d) stabilirea standardelor de calitate pentru furnizarea serviciului universal și instituirea unui sistem pentru a asigura respectarea standardelor respective;

e) armonizarea standardelor tehnice;

f) supravegherea reglementară privind serviciile de livrare de colete;

g) transparența tarifelor și evaluarea tarifelor pentru anumite servicii de livrare de colete, în scopul identificării tarifelor care sunt nerezonabil de mari;

h) informațiile pentru consumatori puse la dispoziție de către comercianți în legătură cu serviciile de livrare de colete.”

articolul se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede în mod expres altfel, prezenta lege nu aduce atingere legislației naționale și acordurilor semnate între Republica Moldova și Uniunea Europeană, procedurilor de autorizare corespunzătoare aplicabile furnizorilor de servicii de livrare de colete poștale, normelor sociale și de drept al muncii și cerințelor de a transmite informații autorităților naționale de reglementare.”

2. La articolul 2:

după noțiunea „cheltuieli terminale” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„colectare - operația de colectare a trimiterilor poștale de către un furnizor de servicii poștale;”;

după noțiunea „destinatar” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„distribuție - procesul ce decurge de la sortarea la centrul de distribuție până la distribuția expedierilor poștale către destinatarii lor;”;

noțiunea „colete poștale” va avea următorul cuprins:

„*colet poștal* - o trimitere poștală care conține bunuri cu sau fără valoare comercială, diferită de trimiterile de corespondență, cu o greutate care nu depășește 31,5 kg;”.

3. La articolul 3:

alineatul (1), cuvintele „Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale” se substituie cu cuvintele „Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării”;

articolul se completează cu alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) Organul central de specialitate întreprinde măsurile necesare pentru asigurarea armonizării standardelor naționale de calitate în ceea ce privește serviciul poștal universal, precum și a standardelor tehnice, cu standardele corespunzătoare publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

4) Organul central de specialitate informează Comisia Europeană cu privire la identitatea furnizorului serviciului universal desemnat prin prezenta lege, referitor la standardele de calitate pentru serviciile din sfera serviciului poștal universal, precum și referitor la legile care stabilesc sau modifică sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor prezentei legi.”.

4. La articolul 4:

alineatul (1), textul „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, creată în temeiul Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007” substituie cu textul „Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații”;

alineatul (2):

litera p) se abrogă;

se completează cu literele i¹) și i²) cu următorul cuprins:

„i¹) calcularea costului net al serviciului poștal universal;

i²) crearea și administrarea fondului serviciului universal, în cazul stabilirii necesității aplicării acestuia;”;

la alineatul (3), textul „nr.241/2007” se substituie cu textul „nr.72/2025”;

articolul se completează cu alineatele (4)-(6) cu următorul cuprins:

„(4) Autoritatea de reglementare publică pe site-ul său oficial funcțiile pe care le exercită în conformitate cu alineatul (2), într-un mod ușor accesibil, precum și funcțiile pe care le exercită în domeniul comunicațiilor poștale alte autorități competente.

(5) Autoritatea de reglementare informează Comisia Europeană și toate autoritățile naționale de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene privind funcțiile pe care le exercită în conformitate cu alineatul (2) și derogările pe care le stabilește în temeiul art. 24 alineatul (1), pune la dispoziția Comisiei Europene, la solicitarea acesteia, alte informații relevante din domeniul reglementat de prezenta lege și o informează cu privire la măsurile pe care le-a adoptat în vederea asigurării îndeplinirii obligației de serviciu universal.

(6) Orice informație comercială confidențială furnizată autorităților naționale de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene sau Comisiei Europene în conformitate cu prezenta lege face obiectul unor cerințe stricte de confidențialitate în temeiul Legii privind protecția secretelor comerciale nr. 384/2023.”

5. Articolul 5:

se completează cu alineatele (2¹), (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(2¹) Furnizorii de servicii de livrare de colete poștale prezintă autorității de reglementare caracteristicile și descrierea detaliată a serviciilor de livrare de colete pe care le oferă, precum și termenii și condițiile generale de livrare de colete, inclusiv o descriere detaliată a procedurilor de depunere a reclamațiilor puse la dispoziția utilizatorilor și orice limitări potențiale ale răspunderii, cu excepția cazului în care autoritatea de reglementare a solicitat și a primit deja informația menționată în prezentul aliniat.

(7) Furnizorii de servicii de livrare de colete informează autoritatea națională de reglementare cu privire la orice schimbare în ceea ce privește informațiile menționate la alineatul (2¹) în termen de 30 de zile.

(8) Autoritatea de reglementare pune la dispoziție Comisiei Europene până la data de 28 februarie a fiecărui an calendaristic, listele publice ale tarifelor obținute în conformitate cu alineatul (5).”;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Furnizorii de servicii de livrare de colete poștale prezintă autorității de reglementare până la data de 31 ianuarie a fiecărui an calendaristic următoarele

informații cu privire la livrarea trimiterilor poștale individuale care se încadrează în categoriile indicate în anexă, cu excepția cazului în care le-a solicitat și le-a primit deja:

a) cifra de afaceri anuală generată de serviciile de livrare de colete în anul calendaristic precedent, defalcată pe servicii de livrare de colete naționale și internaționale care au sosit și care au plecat;

b) numărul de persoane care au lucrat pentru aceștia în anul calendaristic precedent și care au fost implicate în furnizarea de servicii de livrare de colete, inclusiv defalcări care indică numărul de persoane în funcție de forma de angajare, în special cele care lucrează cu normă întreagă și cu fracțiune de normă, cele care sunt angajați temporari și cele care desfășoară o activitate independentă;

c) numărul coletelor manipulate pe parcursul anului calendaristic precedent, defalcat pe colete naționale și internaționale care au sosit și care au plecat;

d) numele subcontractanților acestora, împreună cu orice informație deținută de furnizorii de servicii de livrare de colete cu privire la caracteristicile serviciilor de livrare de colete furnizate de subcontractanții respectivi;

e) în cazul în care este disponibilă, orice listă de prețuri accesibilă publicului, aplicabilă la data de 1 ianuarie a fiecărui an calendaristic pentru serviciile de livrare de colete.”;

alineatul (6) se completează în final cu textul:

„Autoritatea de reglementare poate include în pragul de 25 de persoane persoanele care lucrează pentru subcontractanții furnizorului de servicii de livrare de colete.”.

6. Articolul 12¹ se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) Autoritatea de reglementare pune la dispoziția Comisiei Europene până la data de 30 iunie a anului calendaristic relevant evaluarea sa și versiunea neconfidențială a acesteia.”.

7. La articolul 21:

alineatul (2), primul enunț se completează cu textul:

„În acest scop, furnizorul de serviciu poștal universal adoptă măsuri pentru a asigura că densitatea punctelor de contact și a punctelor de acces ia în considerare nevoile utilizatorilor.”.

8. La articolul 22:

alineatul (2) se completează cu textul:

„Sub rezerva limitei de greutate a ofertei serviciului universal pentru colete poștale, autoritatea de reglementare se asigură că pe teritoriul Republicii Moldova se distribuie coletele poștale internaționale primite din statele membre ale Uniunii Europene și care cântăresc cel mult 20 de kilograme.”.

9. Legea se completează cu articolul 22¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 22¹. Calcularea costului net al serviciului poștal universal

(1) Autoritatea de reglementare ia în considerare toate mijloacele posibile de stimulare a furnizorului de serviciu poștal universal pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal în mod eficient.

(2) Costul net al obligației de serviciu universal este orice cost legat de funcționarea serviciului universal și necesar furnizării acestuia. Costul net al obligațiilor de serviciu universal se calculează ca diferență dintre costul net suportat de un furnizor de serviciu universal desemnat supus obligațiilor de serviciu universal și cel suportat de același furnizor de servicii poștale, în cazul în care și-ar desfășura activitatea fără a avea obligații de serviciu universal.

(3) Calculul costului net al obligației de serviciu universal ia în considerare toate elementele corespunzătoare, inclusiv beneficiile intangibile și comerciale care pot fi realizate de furnizorul desemnat de serviciu universal, dreptul de a realiza un profit rezonabil și măsurile de stimulare a rentabilității.

(4) Autoritatea de reglementare acordă atenția cuvenită evaluării corecte a costurilor pe care furnizorul de serviciu universal desemnat le-ar fi evitat dacă nu ar fi existat obligația de serviciu universal. Calculul costului net trebuie să evalueze beneficiile, inclusiv cele intangibile, ale furnizorului de serviciu universal.

(5) Calculul costului net se bazează pe costurile alocabile:

a) elementelor de servicii identificate care nu pot fi furnizate decât în pierdere sau la costuri diferite de cele practicate în condiții comerciale normale. Această categorie include elemente de serviciu, precum serviciile definite în articolul 22;

b) anumitor utilizatori sau grupuri de utilizatori care, luând în considerare costul de furnizare a serviciului specificat, venitul obținut și orice tarife uniforme impuse de autoritatea de reglementare, nu pot fi deserviți decât în pierdere sau la costuri diferite de cele practicate în condiții comerciale normale.

Această categorie cuprinde utilizatorii sau grupurile de utilizatori cărora nu le-ar fi oferite servicii de către un furnizor de servicii poștale, dacă acesta nu ar avea obligația de serviciu universal.

(6) Calculul costului net al anumitor aspecte specifice obligațiilor de serviciu universal se efectuează separat, pentru a evita calculul dublu al beneficiilor directe sau indirecte și al costurilor. Costul total net al obligațiilor de serviciu universal pentru furnizorul de serviciu universal desemnat se calculează ca suma costurilor nete asociate fiecărei componente a acestor obligații de serviciu universal, luând în considerare orice beneficiu intangibil. Autoritatea de reglementare are responsabilitatea verificării acestui calcul. Furnizorul de serviciu universal cooperează cu autoritatea națională de reglementare, pentru a facilita verificarea costului net.

10. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Articolul 23. Finanțarea serviciului poștal universal

(1) În cazul în care stabilește că obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, atrag un cost net, calculat în conformitate cu articolul 22¹, și

reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, autoritatea de reglementare aplică un mecanism de împărțire a costului net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de servicii.

(2) Mecanismul de împărțire a costului net al obligațiilor de serviciu universal se realizează prin stabilirea fondului serviciului universal, care este administrat, în acest scop, de autoritatea de reglementare.

(3) Fondul serviciului universal se constituie din contribuțiile obligatorii ale furnizorilor de servicii poștale. Mijloacele fondului serviciului universal vor fi utilizate exclusiv pentru compensarea costurilor nete ale obligației de furnizare a serviciului universal.

(4) Furnizorii de servicii poștale, cu excepția furnizorului serviciului universal, vor fi obligați să efectueze contribuții obligatorii către fondul serviciului universal, a căror valoare nu va depăși 1,0% din volumul anual al veniturilor provenite din furnizarea serviciilor poștale. Anual, până în data de 1 noiembrie, Guvernul aprobă și publică cota de contribuții obligatorii pentru anul următor.

(5) Cota de contribuții obligatorii care urmează a fi vărsate în fondul serviciului universal se stabilește reieșind din costurile nete ale furnizării serviciului universal, determinate de autoritatea de reglementare. Furnizorii de servicii cu un volum de venituri mai mic decât cel stabilit anual de către autoritatea de reglementare pot fi absolviți de obligația achitării contribuțiilor la fondul serviciului universal.

(6) La stabilirea măsurii de aplicare a fondului de compensare și la stabilirea nivelului contribuțiilor financiare, astfel cum este prevăzut la alineatele (1)-(4) autoritatea de reglementare și, respectiv, Guvernul, se asigură că principiile de transparență, nediscriminare și proporționalitate sunt respectate. Hotărârile adoptate în conformitate cu alineatele (1) și (4) se bazează pe criterii obiective și ușor de verificat și sunt făcute publice.

(7) Modalitatea de finanțare și/sau compensare a costului net al îndeplinirii obligațiilor de furnizare a serviciului universal, precum și procedurile și termenele de efectuare a plăților către fondul serviciului universal vor fi stabilite de autoritatea de reglementare, cu respectarea principiilor transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, proporționalității și nediscriminării. Autoritatea de reglementare va face public mecanismul de finanțare și/sau compensare a costului net stabilit.

(8) În cazul în care fondul serviciului universal va fi aplicat, autoritatea de reglementare publică un raport anual în Monitorul Oficial al Republicii Moldova privind costul net calculat al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, contribuțiile efectuate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații poștale, precum și avantajele comerciale care au fost realizate de furnizorul de serviciu universal în procesul furnizării serviciilor din sfera serviciului universal.

(9) La finanțarea și/sau compensarea costului net al îndeplinirii obligațiilor de furnizare a serviciului universal se va utiliza un mecanism transparent și neutru de

colectare a contribuțiilor, care să evite pericolul dublei impunerii a încasărilor și defalcărilor furnizorilor.

(10) În cazul insuficienței mijloacelor fondului serviciului universal pentru compensarea costului net al îndeplinirii obligațiilor de furnizare a serviciului universal, diferența se acoperă din bugetul de stat în limitele alocațiilor prevăzute în acest scop în legea bugetului de stat anuală.

(11) Finanțarea serviciilor poștale prestate gratuit pentru nevăzători și prizonieri de război se efectuează din bugetul de stat. Alocația bugetară se acordă de către Ministerul Finanțelor după ce furnizorul de serviciu poștal universal prezintă raportul pentru anul precedent privind serviciile poștale prestate gratuit pentru nevăzători și prizonieri de război și solicită compensarea tarifelor nepercepute de la utilizatori.”.

11. Articolul 24 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alineatului (2) nu aduc atingere prevederilor legislației care stabilesc măsuri în ceea ce privește, între altele, moralitatea publică, siguranța publică, inclusiv cercetările penale și ordinea publică.

(5) Autoritatea de reglementare informează Comisia Europeană cu privire la modalitatea în care informațiile care trebuie să fie publicate în conformitate cu alineatul (3) urmează să fie puse la dispoziție.”.

12. Articolul 31 se completează cu alineatele (5)-(12) cu următorul cuprins:

„(5) Sistemele de evidență contabilă menționat la alineatele (2) și (3), fără a aduce atingere alineatului (4), alocă costurile în felul următor:

a) costurile care se pot aloca direct unui serviciu sau produs anume se alocă în acest fel;

b) costurile comune, respectiv costurile care nu se pot aloca direct unui anumit serviciu sau produs, se alocă în felul următor:

1) oricând este posibil, costurile comune se alocă pe baza unei analize directe a originii costurilor;

2) în cazul în care analiza directă nu este posibilă, categoriile de costuri comune se alocă pe baza unei legături indirecte cu o altă categorie de cost sau alt grup de categorii de costuri pentru care este posibilă o alocare sau o reprezentare directă; legătura indirectă se bazează pe structuri de costuri comparabile;

3) în cazul în care nu se pot determina modalități directe sau indirecte de alocare a costurilor, categoria de cost se alocă pe baza unui factor de repartizare general calculat folosind o marjă a tuturor cheltuielilor alocate sau imputate direct sau indirect fiecărui serviciu din sfera serviciului universal, pe de o parte, și altor servicii, pe de altă parte;

4) costurile comune, necesare atât pentru furnizarea serviciilor universale, cât și a celor neuniversale, se alocă în mod adecvat; se impune aplicarea acelorași factori de cost atât în cazul serviciilor universale, cât și al celor neuniversale.

(6) Alte sisteme de contabilitate a costurilor se pot aplica numai în cazul în care sunt în conformitate cu alineatele (2) și (3) și au fost aprobate de către autoritatea de reglementare.

(7) Autoritatea de reglementare asigură că este verificată conformitatea cu unul dintre sistemele de contabilitate a costurilor descrise la alineatele (5) sau (6) de către un organism competent care este independent de prestatorul serviciului universal. Declarația de conformitate este publicată periodic.

(8) Autoritatea de reglementare menține la dispoziție informații suficient de detaliate privind sistemele de contabilitate a costurilor aplicate de către furnizorul serviciului universal.

(9) La cerere, informațiile contabile detaliate provenite de la aceste sisteme se pun la dispoziția autorității de reglementare în mod confidențial.

(10) Autoritatea de reglementare informează Comisia Europeană cu privire la intenția de a aplica sisteme de contabilitate a costurilor menționate la alineatul (6) înainte de aplicarea acestor sisteme și de asemenea prezintă, în mod confidențial, la solicitarea acesteia, informațiile menționate la alineatul (8).

(11) În cazul în care nu este necesară un mecanism de finanțare pentru furnizarea serviciului universal, astfel cum este permis în conformitate cu articolul 23, și în cazul în care autoritatea de reglementare are convingerea că furnizorul serviciului universal desemnat nu primește un ajutor de stat, sub o formă mascată sau în alt mod, și că, pe piață, concurența este pe deplin eficientă, autoritatea de reglementare poate decide să nu aplice cerințele prevăzute de prezentul articol, cu excepția alineatului (1).

(12) Furnizorii de servicii poștale care au obligația de a contribui la fondul serviciului universal, au obligația să introducă un sistem adecvat de evidență contabilă separată pentru a asigura funcționarea fondului.”.

13. Articolul 33 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Regimul de autorizare generală nu reia condițiile aplicabile întreprinderilor, în virtutea unei alte legislații naționale, care nu este specifică sectorului de comunicații poștale și nu impune alte condiții tehnice sau de funcționare, decât cele necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta lege.”.

14. La articolul 35 alineatul (1), litera a) se completează cu textul: „: denumirea, statutul și forma de organizare juridică, numărul de înregistrare în Registrul de stat al persoanelor juridice și al întreprinzătorilor individuali, numărul de identificare de stat (IDNO), adresa sediului acestuia și datele de contact ale unei persoane de contact,”.

Art. II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 2 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.3 alin.(4), art. 4 alin (5), art. 5 alin.(8), art. 12¹ alin.(7), art. 22¹, art. 23 alin.(1-10), art. 24 alin.(5), art. 31 alin (10), care vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2027.

(2) Guvernul, în termen de 4 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(3) Autoritatea de reglementare, în termen de 4 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale de reglementare în concordanță cu prezenta lege.

Președintele Parlamentului